

Uchwała nr 105/15
Sejmiku Województwa Mazowieckiego
z dnia 5 października 2015 r.

w sprawie przekazania skargi Stowarzyszenia „Dolina Rokitnicy” na uchwałę Nr 180/14 Sejmiku Województwa Mazowieckiego z dnia 7 lipca 2014 r. w sprawie Planu Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Mazowieckiego do sądu administracyjnego oraz udzielenia pełnomocnictwa procesowego

Na podstawie art. 18 pkt 20, w związku z art. 90 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (t.j. Dz. U. z 2015 r. poz. 1392) oraz z art. 34, art. 35 § 1 i § 2 oraz art. 54 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2012 r. poz. 270, z późn. zm.¹⁾) – uchwała się, co następuje:

§ 1.

Postanawia się przekazać skargę Stowarzyszenia „Dolina Rokitnicy” na uchwałę Nr 180/14 Sejmiku Województwa Mazowieckiego z dnia 7 lipca 2014 r. w sprawie Planu Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Mazowieckiego do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie wraz z aktami sprawy i odpowiedzią na skargę.

§ 2.

Upoważnia się Przewodniczącego Sejmiku Województwa Mazowieckiego do:

1. podpisania odpowiedzi na skargę oraz jej przekazania, wraz ze skargą i aktami sprawy, do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie;
2. udzielenia pełnomocnictwa procesowego radcy prawnemu zatrudnionemu w Mazowieckim Biurze Planowania Regionalnego w Warszawie do reprezentowania Sejmiku Województwa Mazowieckiego w postępowaniu przed sądami administracyjnymi w niniejszej sprawie, z prawem udzielania substytucji innym radcom prawnym zatrudnionym w Mazowieckim Biurze Planowania Regionalnego w Warszawie.

§ 3.

Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Sejmiku Województwa Mazowieckiego.

§ 4.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Sejmiku
Województwa Mazowieckiego

Ludwik Rakowski

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w: Dz. U. z 2012 r. poz. 270, 1101 i 1529, z 2014 r. poz. 183 i 543 oraz z 2015 r. poz. 658, 1191 i 1269.

Uzasadnienie

W dniu 3 lipca 2015 r. do kancelarii Sejmiku Województwa Mazowieckiego wpłynęło wezwanie Stowarzyszenia „Dolina Rokitnicy” do usunięcia naruszenia prawa poprzez dokonanie zmiany uchwały Nr 180/14 Sejmiku Województwa Mazowieckiego z dnia 7 lipca 2014 r. w sprawie Planu Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Mazowieckiego w ten sposób, iż w przedmiotowej uchwale zostaną wykreślone postanowienia dotyczące przebiegu linii elektroenergetycznej 400 kV relacji Kozienice-Ołtarzew, w części dotyczącej jej przebiegu przez teren miejscowości Kotowice położonej w gminie Brwinów oraz miejscowości Żuków-Adamów położonej w gminie Grodzisk Mazowiecki.

Stowarzyszenie w wezwaniu zarzuciło naruszenie prawa, wynikającego z przepisów:

- ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, dalej *u.p.z.p.*,
- Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r.,
- ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny,
- Konwencji o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska, sporządzonej w Aarhus w dniu 25 czerwca 1998 r.

Pan [...], reprezentujący Stowarzyszenie „Dolina Rokitnica”, w dniu 2 września 2015 r. wniósł do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, za pośrednictwem Sejmiku Województwa Mazowieckiego skargę na uchwałę Nr 180/14 Sejmiku Województwa Mazowieckiego z dnia 7 lipca 2014 r. w sprawie Planu Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Mazowieckiego w części dotyczącej postanowień stanowiących o przebiegu linii elektroenergetycznej 400 kV relacji Kozienice-Ołtarzew, w zakresie dotyczącym jej przebiegu przez teren miejscowości Kotowice położonej w gminie Brwinów oraz miejscowości Żuków położonej w gminie Grodzisk Mazowiecki.

Skarżący wniósł o stwierdzenie nieważności przedmiotowej uchwały w zaskarżonej części oraz o zasądzenie na rzecz Skarżącego zwrotu kosztów postępowania.

Skarżący zarzucił ww. uchwale naruszenie przepisów ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, Konstytucji RP, Kodeksu cywilnego oraz Konwencji o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska.

W związku z powyższym, mając na uwadze treść art. 54 § 2 ustawy – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, przedmiotową skargę wraz z aktami sprawy i odpowiedzią na skargę należy przekazać do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.

Uchwała Nr 180/14 Sejmiku Województwa Mazowieckiego z dnia 7 lipca 2014 r. w sprawie Planu Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Mazowieckiego zawiera normy, które nie mają charakteru powszechnie obowiązującego. Plan zagospodarowania przestrzennego województwa nie jest bowiem aktem prawa miejscowego, a więc jego ustalenia nie mogą naruszać interesu osób trzecich. Z punktu widzenia obowiązujących w Polsce źródeł prawa ustalenia planu województwa stanowią normy sensu largo, których adresatem jest wąska grupa podmiotów należących do struktury organizacyjnej administracji publicznej. Są to wyłącznie organy administracji publicznej uczestniczące w procedurze sporządzania i przyjmowania aktów kształtujących ład przestrzenny.²⁾

Część zarzutów nie spełnia warunku polegającego na tym, że wykazując interes prawny w zaskarżeniu uchwały, winno się podawać przepisy prawa powszechnie obowiązującego, które są dostatecznie zindywidualizowane i skonkretyzowane (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 25 lutego 2015 r., sygn. akt II OSK 1598/13).

Zarzut dotyczący niezgodności Planu Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Mazowieckiego (dalej PZPWM) z Koncepcją Przestrzennego Zagospodarowania Kraju 2030 (dalej KPZK 2030) w zakresie przebiegu linii 400 kV Kozienice-Ołtarzew - niezależnie od braku związku tego zarzutu z interesem faktycznym i prawnym Stowarzyszenia – należy

²⁾ Por. K. Małysa-Sulińska, *Zakres obowiązywania norm kształtujących ład przestrzenny zawartych w źródłach prawa sensu largo*, w: red. I. Niżnik-Dobosz, *Przestrzeń i nieruchomości jako przedmiot prawa administracyjnego. Publiczne prawo rzeczowe*, Warszawa 2012.

uznać za chybiony. Zarówno bowiem KPZK 2030 jak i PZPWM są aktami planistycznymi o charakterze kierunkowym, określającymi jedynie orientacyjne rozmieszczenie inwestycji celu publicznego

o znaczeniu ponadlokalnym, a odpowiednie do nich załączniki graficzne są schematami, nie posiadającymi cech kartometrycznych. Konsekwencją powyższego charakteru obu ww. dokumentów, jest to, że zgodnie z art. 41 u.p.z.p., kwestia zgodności ustaleń koncepcji przestrzennego zagospodarowania kraju i planu zagospodarowania przestrzennego województwa jest rozstrzygana w ramach procedury uzgodnieniowej.

W związku z tym należy wyjaśnić, że kwestionowany przez Skarżącego PZPWM taką procedurę przeszedł, co skutkowało stwierdzeniem przez Ministra Infrastruktury i Rozwoju w piśmie z dnia 15 maja 2014 r., znak: DPM-I-4701-4-AT/14, zgodności projektu Planu Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Mazowieckiego z obowiązującym dokumentem rządowym pn. Koncepcja Przestrzennego Zagospodarowania Kraju 2030. Podkreślenia wymaga, iż w uzasadnieniu swojego stanowiska Minister Infrastruktury i Rozwoju wyraźnie stwierdził m.in. zgodność ustaleń w zakresie planowanych linii elektroenergetycznych, wśród których konkretnie wyszczególniona została linia 400 kV Kozienice-Ołtarzew.

Zarzut dotyczący ingerencji w prawo własności oraz prawo do życia i zachowania zdrowia został oparty na całkowicie błędnym założeniu, iż ustalenia PZPWM ingerują w prawo własności. Tymczasem, wobec treści art. 6 ust. 1 u.p.z.p., jedynym aktem planowania przestrzennego, który wraz z innymi przepisami kształtuje wykonywanie prawa własności, jest miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego. Powyższe jest wynikiem tego, iż PZPWM nie jest aktem prawa miejscowego i nie przesądza o lokalizacji inwestycji na konkretnych działkach.

W związku z tym, nie ma mocy normy powszechnie obowiązującej. Powyższe oznacza, że jego ustalenia w sposób bezpośredni nie wpływają na sposób wykonywania prawa własności do nieruchomości, a tym samym nie wywołują skutków prawnych związanych z ograniczeniem tego prawa.

Zarzut dotyczący naruszenia procedury sporządzenia PZPWM należy również uznać za chybiony. PZPWM został sporządzony zgodnie z wymaganą prawem procedurą określoną w ustawie o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym i w ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2013 r. poz. 1235, z późn. zm.), dalej u.u.i.ś. W szczególności należy podnieść, że:

- a) organ opracowujący projekt Planu Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Mazowieckiego oraz Prognozy Oddziaływania na Środowisko (dalej POŚ), w sposób przewidziany prawem, zgodnie z art. 41 ust. 1 pkt 1 u.p.z.p., powiadomił wszystkich zainteresowanych mieszkańców województwa (w tym mieszkańców Gminy Brwinów i Gminy Grodzisk Mazowiecki) o możliwości składania uwag i wniosków na etapie przystąpienia do sporządzenia PZPWM, tj. ogłosił w prasie ogólnopolskiej oraz poprzez obwieszczenie w urzędach gmin, starostwach powiatowych, urzędzie marszałkowskim i urzędzie wojewódzkim informację o podjęciu przez Sejmik Województwa Mazowieckiego uchwały o przystąpieniu do sporządzenia zmiany PZPWM, określając jednocześnie formę, miejsce i termin składania wniosków, który wyznaczony został na 3 miesiące od dnia ogłoszenia,
- b) w ramach konsultacji społecznych, po opracowaniu projektu PZPWM i POŚ, na podstawie art. 39 ust. 1 oraz art. 54 ust. 2 u.u.i.ś, organ skierował zawiadomienia do wójtów, burmistrzów gmin i prezydentów miast (w tym do burmistrzów: Brwinowa i Grodziska Mazowieckiego) o opracowaniu projektu Planu Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Mazowieckiego wraz z Prognozą Oddziaływania na Środowisko, wymagających przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko. Organ poinformował o wyłożeniu tych dokumentów do publicznego wglądu, określając formę, miejsce i termin składania wniosków, który wyznaczony został na 60 dni od dnia ogłoszenia. Dodatkowo z projektem PZPWM wraz z POŚ

można było się zapoznać w jednostce sporządzającej dokument – tj. w Mazowieckim Biurze Planowania Regionalnego w Warszawie.

Z tych względów, Sejmik Województwa Mazowieckiego postanowił udzielić odpowiedzi na skargę wskazując na jej niezasadność i wraz z aktami sprawy przekazać do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. W tym celu Sejmik Województwa Mazowieckiego udziela Przewodniczącemu Sejmiku Województwa Mazowieckiego upoważnienia do podpisania odpowiedzi na skargę, a także udzielenia pełnomocnictwa procesowego dla radcy prawnego do reprezentowania Sejmiku Województwa Mazowieckiego w postępowaniu sądowym wywołanym złożoną skargą.